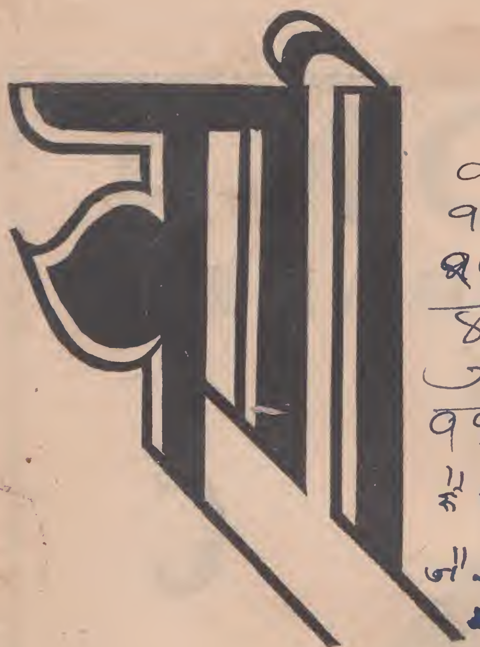

नेपाल भाषाया

लयपौ

१०८४

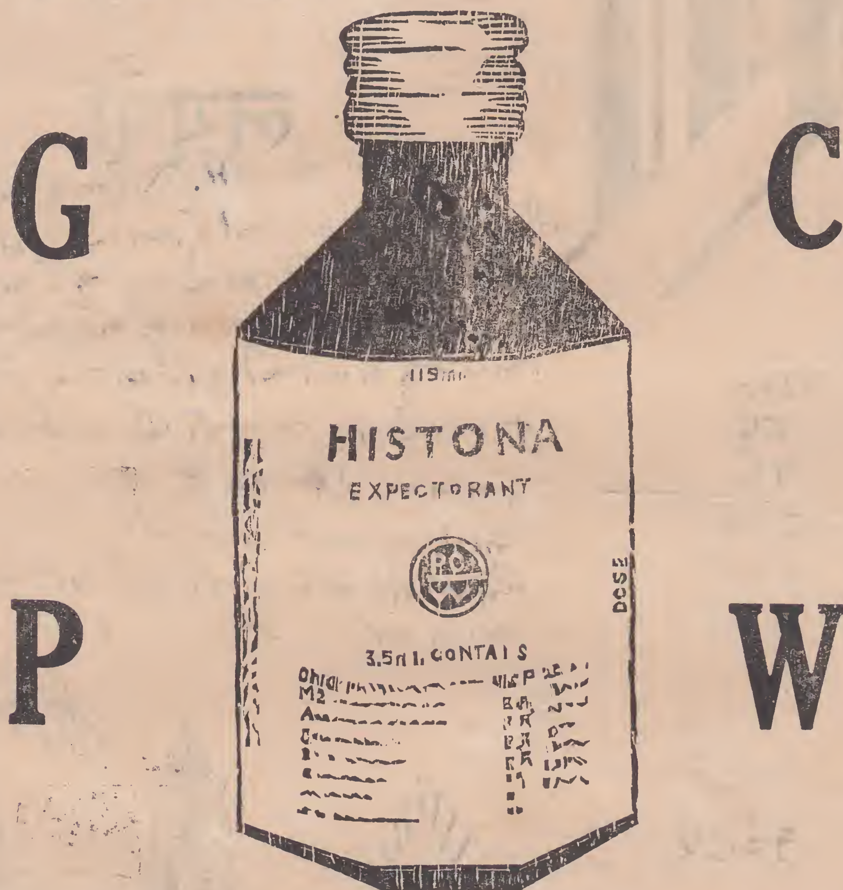
दँ ७ * ल्याः १०

थ्यं: ६०

दन्छिया ३। छगूया ।३०

HISTONA

EXPECTORANT

Each 3.5 ml. contains:

In conditions such as cold, cough, acute or chronic bronchitis, bronchial asthma, and other allergic dis-orders of respiratory system with non-productive Cough, Histona Expectorant is the prescription of first choice.

नेपाल
भाषाया ▭ लय्पौ

सम्पादकः—हेमवज्र वज्राचार्य | व्यवस्थापकः—चन्द्रमान श्रेष्ठ

दँ ७ | ने. सं. १०८४ गुँला | ल्याः १० ध्यं ६०

द्यो मभिंखुनु

—दुर्गालाल

सूर्य सुपाँय्‌या सुलिमय्‌ वन थौं न्हिनसं निसें छु हू वल थें
गपाय्‌सलं म्ये हाःगु स्वरे वं गुलि जक बार्चा पुइकल थें
सो सर्गःया ख्यूँगु तुगःपाय्‌ च्वामुगु बाणं कय्‌कू थें
पिलिक्क कीवं घननन सःवल इन्द्रासने प्रलय जू थें

धरतीं नं च्वे स्वैच्वन 'आःला वैस लिहां जिगु वैला थें!'
वामाय्‌ कुंका च्वंम्ह न्हिलां नं धैच्वन 'ताःचा लुइला थें?'
फसं हले छ्वों फिरिफिरि संकल मानो इमित लिसः ब्यू थें
फँः फँः सँ तयाः ख्वैच्यन पूर्व सृष्टि फुकं सीधुंकू थें

सुलिं—नकिं भ्वय्‌कंगु गपाय्‌चो हंसं हे थाय्‌ तोतुह्य थें
ब्यकुनय्‌ च्वंगु व सोंमा नापं वाःचाः मदय्‌क कुतुवन बँय्‌
सकस्यां धैहल—'वा वल' अयूनं सूर्य ख्वाः तल कुतुवनि थें
द्वंगु लुमंकाः धैवन ख्वख्वं 'भन जक स्यन हा! याकः-म्यें!'

१२ गुंला, १०८४

कतांमधि बाखं स्वया

—पद्मरत्न तुलाधर

'न्हू–बाखं पुचः' लय् संग्रहीत भिच्यापु बाखं मध्ये श्री तीर्थलाल नःघःभनीया बाखं 'कतांमधि' या थःगु हे छगू अलग्ग विशेषता दुगु खँ यात सखे न्ह्याह्मस्यां नं स्वीकार मयाइ मखु। खला थ्व बाखं मेमेगु बाखं स्वयाः साधारण जक मखु बांमला नं तायूफु। तर सरलता व साधारणपना हे थ्व बाखंया विशेषता जू वःगु दु। थुकिं बाखंयात छगू विशेष कथंया बाखं धायूके ब्यू। भाषा व शैलीया सरलता जक मखु कथानकया साधारण प्रयोग व पात्रतय् साधारण चित्रण नं थ्व बाखंया विशेषताया चिं खः। छपुं बाखं ब्वने धुंका नं थ्व बाखनय् छुं इतःमतः कनीगु समस्या मदु नत विचा याना थ्वीके मागु छुं सन्देश व चरित्र हे दु। याउँक धया ब्छय्गु जूसा थ्व बाखनय् छुं नं मदु। साधारण भाषां साधारण घटनाया साधारण वर्णन हे जक थ्व बाखनय् जूगु दु। थ्वहे साधारणतां याना बाखनय् दय्मागु चित्ताकर्षण याय्गु शक्ति नं छुं मात्राय् ह्म जू वंगु खने दु। नापं लेखक 'बाखं थथे याना बांलाके' अथवा 'थथे यासा बाखं स्यह्लाइ धैगु खंय् सचेत जूगु खने मदु। अय्सां थ्व बाखंया महत्त्व मेमेगु बाखंया स्वयाः ह्म धाय् मछि। मेकथं हे थ्व बाखनं भ्नीगु नुगःयात तिक्क मिंका ब्यू। बाखं, कथानक, पात्र व विषययात हे नं छुं तःधंगु थाय् मबिसें नं थ्व बाखनं छगू गुगु विशेषता प्राप्त याय् फुगु दु व लेखकया कलाया विशेषता भाःपा।

गुगुं नं बाखनय् कथानक दय्मा, चरित्र चित्रण दय्मा अले बाखनय् बाखं मदय्क मगाः। तर तीर्थलालज्जुं थ्व स्वतांयात नं थःगु बाखनय् महत्व बियाः दीगु खने मदु। थ्व कतांमधि बाखनय् कथानक व बाखं दहे मदु धाःसां ज्यू। थ्व छगू घटना जक खः, मेगु छुं नं मखु। तर बाखं मदुसां बाखनं बीगु आनन्दं थें न्ह्याइपुका लेखकं भ्नीत साला तय् फुगु दु। अले छगू हे जक घटनां नं बाखंया उद्देश्य पू वंकेगुली लेखक सफल जुया दीगु दु। पेजया हिसाबं जिं थ्व बाखं चीहाकः धैगु मखु। थुकी बाखं हे दु धाय् मछि।—रत्नदेवी हीराशोभा नाप हीराशोभाया कतांमधि थः कतांमधिया ह्म स्वः वःगु याना कतांमधि ह्मिता च्वंबञ्ले थःत हे माज्जु ज्वीह्म व लमि वंया ह्म स्वःवःगु पाःलात।—बाखं थुलि हे। तर थ्व नं छगू घटना हे जक खः। थथे बाखं चीहाकःसां कतांमधि ह्मिता च्वंगु दृश्य ब्वया पाठकतय्गु नुगः सालातय्गु सफल कुतः लेखकं याना दीगु दु।

थ्व बाखनय् कथानकयात नं छुं थाय् बिया तःगु मदु। घटना छगू हे जक दु—ह्म स्वः वःगु। थ्व घटनायां लिपा बाखं हे क्वचाया च्वंगु दु। उकिं थ्व घटना हे थ्व बाखंया प्राण खः। थ्वहे घटनाया प्रभावं लेखकं थःम्हं धाय्गु खँ पाठकतय् नुगलय् स्वचाका बीगु कुतः यागु खः गुकी लेखक सफल जूगु दु धाय्माः। तर थ्व घटनाया प्रभाव अपाय्सकं क्वातु धाय् मछि। घटना साप न्ह्याइपु,

नाटकिय जू ।

थ्व बाखंया सुं नं पात्रत थःगु हे छगू अलग्ग पहः ज्वना म्वाना च्वंगु मदु। बाखंया नकिं रत्नदेवी अज्याह्म हे छह्म पात्र जक खः। बाखंया च्वंनिसें थ्व थ्यंकं रत्नदेबीयात म्हीगु न्ह्योने ब्वया तःगु दु। तर गुगुं कथं नं वया व्यक्तित्व वा परिचय म्हीगु न्ह्योने च्वं मवः। म्हीसं रत्नदेवीया नुगः खँ अथवा छुं बिचाः थ्वीके मफु। उकिं रत्नदेवी नं छह्म साधारण मिसा जक खः, ब्याहा ज्वी त्यःगु बैसयाह्म। ज्वीफु, लेखकं रत्नदेवीयात कतांमधि ह्मितका वया नुगः खँ म्हीत क्यनेगु कुतः याना दीगु दु। रत्नवीं समाज अथवा गृहस्थी जीवनया कल्पना बा अनुकरण याना कतांमधि ह्मिता च्वंगुलिं धायूछि वया नुगः अज्यागु जीवन पाखे घे चू। अले रत्नदेवीं थःगु इच्छा (ब्याहा यायूगु) कतांमधि ह्मिता प्वंका च्वंगु थें तायूके ज्यू। तर कतांमधियात थें हे थःत नं माजु ज्वीह्म वया ह्म स्वःवःबले मछाला बिसि वनेगु सिबे मेगु छुं प्रतिक्रिया रत्नदेवीया पाखें जूगु क्यना मतःगुलिं रत्नदेवी छह्म विशेष पात्र मजुसे समाजया मेमेपिं मिसात थें छह्म मिसा जक जुल।

थ्व कतांमधि बाखंया मुख्य लक्ष्य खः— समाजं मिसातयूत कतांमधि सरह व्यवहार याना च्वंगु दु धैगु क्यनेगु। नःघःभनीज्ञुं रत्नदेवीयात कतांमधि ह्मितका छखें कतांमधिया अर्थ व समाजया चिक्चा ह्वाकःगु चित्रण यायूगु कुतः याना दिल मेखें रत्नदेवीया छुं कथंया परिचय बिया दिल। अले दकले लिपा केवल छगू जक घटना द्वारा रत्नदेवीयात नं कतांमधियात थें हे ह्म स्वःवःगु क्यना रत्नदेवी नं वया मां–बौया अथवा समाजया कतांमधि हे जक खः धका क्यना दिल। बाखंया थ्वहे जक लक्ष्य खः धैगु खँ यात बाखंया नामं नं पुष्टि या। शिर्षक तसकं ल्वः जू। बाखं छपुं कयूच्याना तःगु दु।

श्री तीर्थलाल नःघःभनीज्ञुं थ्व बाखनयू नेपाःमि मिसातयूगु अवस्था व जीवनयात बांलाक प्रस्तुत याना दीगु दु। मिसातयू प्रति समाजं याना च्वंगु अन्याय व अत्याचार छपाः चित्र खः थ्व कतांमधि बाखं। ह्मापा ह्मापा जक मखु आ तक नं समाजं मिसातयूत कतांमधि सरह व्यवहार याना च्वंगु दु। थःगु भाग्य थम्हं कोछीगु मिसातयूत अधिकार आ तकं मिसातयूत बांलाक प्राप्त मजूनि। थःगु जीवन सुं अपरिचित मिजंलिसे हना जीवन भर दुःखं जीवन हना च्वनेत मिसात बाध्य हे तिनि धासां ज्यू। मां–बौया योह्म, ज्यूह्मसित हे थःम्हेस्यां नं ययूके माला च्वंगु दु। समाजया थ्वहे कुरितियात क्यनेगु कुतः थ्व बाखनयू जूगु दु गुगु लेखकं केवल शैलीया बलं ब्यक्त याना दीगु हिसि दु। तर नःघःभनीज्ञुं मिसातयू प्रति सामाजिक अन्यायेयात न्ह्योने हे जक तया थम्हं छुं सन्देश अथवा लँपु क्यना मदीगुलिं छह्म लेखकयाके दयूमागु उत्तरदायित्व पाखें बिसि वंगु थें तायू थायू दु। वेकलं समस्यायात न्ह्योने जक तया उकिया समाधान यायू गु लँपु क्यनेगु साहस याना मदी। उकिं थज्यागु हे विषययात कया च्वैतःगु इब्सेनया A Doll's House नाटक स्वयूबले थ्व बाखं अथें तना वं। तर कलाकारतयूसं छुं सन्देश बीगु सिबे नं समाजयू दया च्वंगु गुगुं समस्यायात कलापूर्ण ढंगं स्वाभाविक ज्वीक न्ह्योने तया पाठकतयूगु नुगः नायूकेगु थौंकन्हेया साहित्यया विशेषता ज्वी

फिसः

—इन्द्रावती

छन्हु जित फिसलं न्वाःथें ताल;
"पासा म्ही कुलि चिन्यवाः !
लुलुं मगाःगु थ्व जीवन म्हीगु
वा गाः तल्य जक प्याःगु !"

छुधाय् छुधाय् जुल फिसलं न्वायवं
थः हे फिसः थें ताल
उबले न्यन जिं थ्ये लँजुवाः तय्सें—
"फिसले छंगु छु ज्या खः ?"

"ज्याला छुं मरू;" लिसः बिया जिं;
"वय् वन्य थन जिं याय्माः;
स्वयां च्वना उकिं थ्व जीवन् अथें
फिसःया स्वया पाःगु छु खः !"

२०१६।२।१३।४

धुंकल। थुकथं हे थ्व बाखनं नं तथ्यंक छुं मधासें हे लेखकं थम्हं न्ह्यथनागु समस्या विषये पाठकतय्त छुं बिचा याकेगु वातावरण ह्या ब्यूगु दु। चरित्र प्रधान बाखं मखुगुलिं बाखं ब्वने धुंका रत्नदेवी प्रति म्ही दया उत्पन्न मजूसां मिसातय् प्रति समाजया अनुचित व्यवहार प्रति पाठकतय्गु सहानुभूति अले विद्रोहात्मक भावना पिज्वय्केगु ज्या छ्वासुक जूसां थ्व बाखनं यागु दु।

थुकथं श्री नःघःभनीजुं थ्व बाखनय् कथानक, चरित्र चित्रण, बाखं व विषययात हे नं विशेष थाय् मबिसें नं थःगु बाखंयात सलल न्ह्याका पाठकतय्गु नुगःयात थी फुगु दु तथा थःगु बिचा पाठकतय् नुगलय् स्वचाका बीगुली सफल जुया दीगु दु। श्री नःघःभनीजुया बाखंया बिषय परिधि तब्या मजूनि खःसां थ्व बाखनं व वेकःया मेमेगु बाखनं वेकःयात छम्ह सफल कथाकारया म्होलय् तया ब्यू। वेकःया बाखं कनेगुली छगू न्हू पहः दु गुकी थःगु हे छगू अलग्ग विशेषता दया आकर्षक नं जू। भाषा अति सरल जूगुलिं आकषक मजूसां बाखनय् स्वाभाविकता हय्गुली बः ब्यू। थ्व बाखनय् गुगु स्वाभाविकता व सजीवता दुगु खः उकिया कारणत मध्ये साधारण भाषाया प्रयोग नं छता खः। थ्व बाखं थुलि स्वाभाविक व सजीव जू–लेखकं गुगुं सत्य घटनाया वर्णन याना च्वंगु थें च्वं। छुं दँ न्ह्यो तकं ल्यासेपिं मिसातय्सं नापं ह्लितीगु थ्व कतांमधि कासा म्हीत लुममने धुंकल तर थ्व बाखं ब्वना च्वनेबले उगु ईया मिसातय्गु जीवन म्हीगु न्ह्योने दुरुस्त च्वं वः। धात्थें कतांमधि ह्लिता च्वंपिं थें म्हीगु न्ह्योने दं वः। नःघःभनीजुं गुगु धैर्यं थ्व बाखयय् कतांमधि ह्लिता च्वंगु दृश्य प्रस्तुत याना दिल व प्रशंसनीय धाय्माः। कतांमधि ब्वःगुं निसें कया, कोथा छाय्थ्यूगु, जा थूगु, थ्यने ब्छःगु फुक्क छता छता दतले उगु हे तालं न्ह्याइपुक्क बयान याना च्वने फुगु लेखकयाके दुगु दृश्य वर्णन याय्गु शक्ति व धैर्यया परिचय खः। थ्व कतांमधि बाखं छपु बांलागु न्हू कथंया बाखं खः।

जमाना

—हेरारत्न नेवा

थौं सुथे दनाम्हेस्या ह्म भचा गथखेसे च्वं। जिगु व दच्छि ह्मापा जूगु घट्ना यागु लुमन्ति सते याना च्वन। लोमंकेगु गुलि कुतल याना तर मफु। अले अनायास जिगु म्हुतुं प्याहाँ हे वल–जिजक ज्यूसा व मिसात धाकसित मदयेका व्छःसा ज्यू। छायृकि थज्योपिं मिसातेसं हे ला खःनि मिजंतयृगु ला नइगु। हानं थ्वहे मिसातेसं यानाला खःनि म्हीगु देश नं कपुना च्वंगु। अले जितःला छकलं हे हंसं मंसं धयाव्ल। अथे च्वने थथे च्वने मसिल। मानो ह्निच्छि तक निभाले न्यासि वना लःत्वने पियाचाःह्म प्यासि थें। हानं मनं धाल मखु मखु थमिसं छुं हे मया। भुल ला जिगु हे खः छायृकि वं धाःथे जि मच्वना, वं धाःगु नं जि न्याना मबिया। हानं मेगु मनं धाल मखु वं धाःथें जि छाय् च्वने? व गन मिसा जि गन मिजं अले······।

ह्निच्छि तक तुतिं तुति मजुइक थुखें उखे ब्वाँय् हूं, छें वय्‌व वहे खं—थ्व न्यानाहेब्यू धका कचकच। भतिचा जक हे आराम दुगुमखु। छुयाय् बा मांपिसं जि धयागु खँ मन्यो, जि भचा ब्वने मगाःनि धयां गन मानय् जू धका। लिपा जुल धाय्‌व लिपा हे तुं जुयावनी हँ, छं आखः ब्वनेगु लाखे गन वनी हँ। यक ब्वने लाःनि हँ। आ ग्वे नापं बिया तय् धुंका फुकं पक्का जुई धुंका गथेयाना मज्यू धाय्‌गु हँ। जमान मदुह्म धाइहं। छु याय् मां बौया जि याकः काय् जितः यथ्ये नका यथ्ये पुंका तयातःगु, जितः छुं सेँ नं नुगले स्याकातगु मदु। उकिं जि नं ज्यू धयागु सूचक दृष्टिबिया सुम्क च्वना बिया। तर कलाः छह्म लातनं अज्याह्म खनी। ध्यबा धयागुला ह्महेमस्यूह्म। ह्निच्छिया सच्छि निसः खर्च याय्‌तला लिफःहे स्वईगु मखु। आः नं माःगु खँ खःला थ्व उलि मछि दराज हे निगः निगः मछि जाय्‌क गा पर्सि लं इत्यादि दुका, अय्‌नं थौं कन्हे वःगु न्हूगु पर्सि छत्वाः न्याना व्यु धका थीहे मदुका। व नं छत्वाः जक पुलांगु हे मखु। फुकं हे न्हूगुतिनि। आ व हे पर्सि न्याना मव्यू धका नं हे मतुसें थःछें चाह्यू वनका। व नं न्याना बीमखु धयागुसां छगूका, छन्हूनिन्हुति आसे ध्यबा भचा मवयाच्वन धका धयां—छि महिनाया उलि उलि मंछि ध्यबा वैगु दु गन वन हँ। थःपिनि पार्ति न्यायकेत धाःसा माक दुहँ, आ जितः पर्सि छत्वाः न्याय्‌त ध्यबा मदु ला धका थिहे मदु। नय्‌माः उत्तिकं ह्निह्नि खें, दुरु, न्या, ला इत्यादि नया छन्हु मन्त धाय्‌व ला जाहे नइगु मखु। हानं किपा स्वय्‌मा उत्तिकं। अले जिके जक ध्यबा गनं ल्यनी। जि नं मनं मनं धया नका जक तय्‌फेकं थज्यापिं मिस्त गुलि वै गुलि वै का। जिं व्याहा यानागु अमिगु घुर्कि न्यनेगु लागि मखु, खालि बौयागु खँयात बिरोध याय् मछाला जक खः। अज्यागु किसिमं खर्च याय्‌तला ध्यबाहे सइगु सिमा पिना तय्‌मानिका। हानं न्यना दिसँले—नय्‌त मदुसा ला खं मनय्‌का हँ। पिने वनेतनि बांलाक ज्वीमाः हँ। सुनानं खंसा हाई हाई धाय्‌क, अले छु दुनें तुकं

ल्याह्मोह्म कथाकार रामशेखरया

'सोतिपाँय्'

आसे ग्याना दि मते,
छिकपिनिगु गपः स्वत्ताक चीत मखु
व्वासुगु नुगः क्वातुक चिना वाथा वाथा कंकेत

बल्लाक, फ्यनां फ्यने मफय्‌क ख्वपं पिहाँ बइन
सतर्क जुया दिसँ ।

मतिना

—मुकुन्दलाल कर्माचार्य

दँ दँनिसें प्याः चाया च्वंगु
व्छोगु हृदयया गंगु थ्व म्हुतुसि
थौं छ वया गुलि मतिनां जागु
अयूला भचासां त्वंके हल।

अहो गज्यागु व अयूला ज्वी प्रिय !
मतिचां नं थय् काय्काल दः
काःलिस्ये म्हन म्हन धेधे चुल जि
लिधने प्रिय आ छंके छकः।

सुखू नया पिने ह्यः धकाः तयाज्वीगुला धाल धका गय् च्वं धाःगु ! थौं कन्हे छि हे छम्हेस्यां जक आमथे धाइका। खंलाहूं गुणकेशरिचापिं म्ही स्वया गथे च्वंपिं, आ गय् च्वने धुंकल।"

अले जिं नं धया "छु अमिसं किसि गःसा म्हीसं नं किसि गः वनेगुला ? अपिं स्वर्गे थाहां वन धाय्वतुं म्ही नं वनेगुला ? डलि धयाबले मय्जु थुसुक्क च्वने धुंकल। लिपा बल्ल बल्ल तिनि नं वाका। का स्वयादिसँ थौं कन्हेयागु चाल चलन ला स्वय्माःनि, जाकि छमनाया छतका खें छगःया छमोह पाँय्मो। ध्यबा भतिचा खालि जुल धाय्व ला प्वाहे सुखूचिनिगु। हानं छें नं थःम्हं छुंहे याइगु मखु। च्यो तय्माः, महिनाया हे चय् न्यातका। हानं ह्विह्वि त्यंक त्यंक नकि। म्हीसं बामना नःसा अमिसं छमनाळा नंहे वाय्म्वाः। हानं वसः तयाब्यू, सुथे जा छक नय् धुन धाय्वला ह्विच्छि तक किपा हे खनि मखुत। बहनी द्वाहाँ वई, जाजि नय् सिधल धाय्व सुकुला ज्ुवने धुंकई। मेपिनिळा छुःखँ। न्ह्यासा च्वनि ह्मासा वनि। पहिला थह्म मिसा हे थमं धयाथें मदु अले सुइत छु धाय्गु। आ म्वाय्से न्ह्यागु हे थज्ु थ्व मोहनि सुन्ति यातनी सतके व्छय् मखुतका। योसा वा मयोसा वय्म्वाः।

डलिमछि सःतके व्छत वःगु मखु। छकःला सःतः वंम्हेसीत धयाहे हल। जि जक ज्यूसा वना खतं भकुंग्वारा थ्वाय् थें थ्वाय्मास्ति वलका। थन नं मांपिसं लाखे जिहे वनामां सःतहूं हँ। छु जि कला च्यःला। न्ह्यांसा बा, ह्मांसा वय्म्वा, अज्योपिं मिस्त जितः मागु मदु। थज्यःपिंसं हेपे याकाः जि च्वने म्वाःनि। आतक जिगु ह्वा, तुति बल्लानि। व मवःगु जितः यक हे फाइदा दु। छाय् धाःसा जि यथ्थाय् वने दु व्वने दु, ध्यबा नं फुके म्वाः। तर छखें जक वेफाइदा तिनि, व खः धोनेत छता पासामदु। तर न्ह्यागु हे थज्ु जिया निम्ति सःतके व्छेहे मखुत। न सःतः हे वने।

स्वला पिलाति लिपा जितः कापः न्याय् धकाः नयां सडके चाह्यूवना, अन छगु तधंगु पसले वना कापः ल्यया। जिपिं वनापिं प्यह्म न्याह्मति दु। फुकस्यां कापते हे मिखा। अबले लाक छह्म ल्यासे व ल्याय्ह्म दुहाँ वल। अपिं द्वाहां वयूवं हे जिगु ह्म चिक वन तर मस्यू छाय्थें। जिमि हिसाव याना वनाबले व ल्यासें जितः स्वःया च्वंगु जिं बांलाक चाः। तर जि मस्वया। अले लिपा जि पिहां वय् त्येकाः थयक स्वयां व हे।

मित्र सु ?

—कृष्ण दुवाल भोँत

मित्र सु ? थ्व न्ह्यसःया लिसः बी फय्‌का च्वन्य माः, छाय् धाःसा मनू प्रकृतिया सर्वश्रेष्ठ सृष्टि खः; झीपिं मनू खः। खः, मनुखं थः कत ह्यस्यू अकिहेला थः मां-बौ, त-केहेँ, दाजु-किजा, बाज्या-बज्ये, पाजु-मलेजुपिं थः ला वःगु, थः जन्म जूगु दे धका निर्जीव वस्तुइ तकनं मतिना याना वःगु; थःह्मस्यां मचांनिसें ह्लाना वइगु भाषायात मां भाषा धका धागु अले थःगु ज्याय् सह्योग व सद्‌भावना याइपिन्त नापं थः ला वःपिं थें भापिइगु। छु थ्व फुक्क मनूपहःया चिं मखुला ? खः। पाँच पाण्डव भिनिदँ वनबास वंगु, गुप्तवास च्वंगु नंला वहे मनूपहःया लागी खः, नत्रला इमिसं कांखूतयूत मारमूर याय्‌फु। अथेहे गान्धी थःगु स्वार्थ भारतप्रति दुसुकुगु प्रेमचन्द्र, मार्क्स विसिद्धदास देवकोटा थिज्यापिं योग्य जुया नं तःमि जुइगु मस्वःगु। मनू खालि नयतीत जक वःपिं मखु, समाज भिकेत बा दयूकेत नं वःपिं खः, सीबले थःगु ज्वीगु धनमखु केवल कीर्ति खः धका सःस्यूपिसं कष्कु थपाय् पुइक हाला जूगु, धयातैथकुगु। वहे मनू पहःवःपिं धका मखा झीसं तःतःधंपि मनूतयूत द्यो भाःपीया च्वंगु। ईमिगु नां ह्लिथना च्वंगु, नत्रला अथें ह्लिथनिगु मखु, छाय्‌धाःसा मनूत म्वायूकं खि छध्थुहे तइपिं मखु, गय्‌कि लखपति जुल धका मनुखं ह्लिनय् चीष्बागु मत छ्‌वाहे मच्याकू; म्वायूकं धिबा छगः हे वां मञ्छः। मत च्यूं ज्वीवं हे तिनि च्याकइ, माल्यवं हे तिनि। धिवा वांछइ। खःला द्योयाथाय् बनिवले मनूतयसं ध्यबा छाः, फौं वइपिंत ध्यबा इना ब्यू, तर वनं सिर्तिं ईना जूगु मखु, छाय्‌धाःसा द्योयात ध्यबा छायां धर्मलाई, दानयानां पूण्यलाई थैगु झीगु धर्म खः, अय्‌जूगुलिं हे सलंसः ब्रम्हु नकेगु, दानयाय्‌गु आदि धार्मिक कार्य जुया वःगु, धार्मिक कार्यस ध्यबा फुका च्वंगु नत्र छु धका म्वायूकं खर्च याइ ? झी उखान नापं दु, ज्याय् हीरा तछ्याय्‌गु सिर्तिं कौ तमछ्याय्‌गु। अय् जूगुलिं झीगु पलाखे नं सिर्तिं मवनिकथं थः मित्रया लागी ज्वीमाः। थ्व खंय् सकस्यां छगू हे मत ज्वी, अयनं दोने यः। मचायूक थःगु पलाख शत्रुया लागी जूवन्य यः। मित्र घातक जूवन्य यः। संस्कृत याह्म महाकवि भारवि थःगु भितुनिह्म थः अबुयात स्याय्‌त पला छूयथे दोने यः; । अजात शत्रुथें पछ्ताय् चाय् माल्य यः। अकि छुं याय्‌न्ह्यो झीसं मित्र ह्मसीकेमाः।

अँ, झीगु ज्या मित्रया लागी ज्वी माः, मित्र ह्मसीकेमाः। तर गे याना ह्मसीकेगु ? थ्व छगू झीगु समस्याया खं खः। तुयू रुवाःपिं झी मित्र ला हाकू रुवाःपिं ? ह्लौंपिं, झी मित्र ला, गंसीपिं ? तुयू रुवाःपिं थः मित्र धाय् धाःसा थःहे कलाः हाकू रुवाः ज्वी यः। हाकूपिं यः मित्र धाय् धाःसा थः अबुया रुवाः तुयुस्ये च्वन्य यः। ह्लौंह्म व गंसी, च्योतनं अथेहे ज्वी यः। गुम्हं ह्लोना फा थें सिर्तिं वनांच्वन, गुम्हं गंसी जुया च्योथें फुनां च्वन। सन्सार थथे हे खः। थन थः ज्वीवं हे नमित्र ज्वा,

सा, म्ये यात

थौंकन्हे थिकेगु इले मुस्याचुं, कःनिचुं व खौ नकां साध्य मजू

अकिं

वैज्ञानिक अन्वेषणया लिधंसाय् भी विशेषज्ञतयूसं फार्मुला कथं दंक दयकुगु

सन्तुलित आहारा

विदेशी स्वया क्वमह्यों

गुकी

माक्व कःनिचुं, खौ, मुस्याचुं दु.

१६.५ प्रोटीन, ७६% पाचनीय पौष्टिक दु।

सिन्थेटिक भिटामीन, ए. व डी. गाक दु।

नापं

म्हे सि मथाइगु, चा मफ्यइगु, नसा नय्‌यइगु व रोगं थी मफय्‌कीगु वासः

"खनिज पूरक" व "टेरामाइसीन" नं दु।

थ्व नकेवं मेगु विशेष दाना नके म्वाः।

सा, म्ये, खा, दुगु, फै यात ज्यूगु PFIZER व I. C. I. या वासः

जिमिथाय् दु

फायदा जूसा मेपिन्त कना दिसँ, फायदा मजूसा जिमित धया दिसँ,

यथायोग्य सेवा याय्

फीड सप्लाइ हाउस

वतु त्वाः फो. नं. ११४३८

न कतः ज्वी, व हे मित्र मज्वी धैगु दु, न्ह्याह्मनं मित्र ज्वी फु। ख ला तपेंक विचाः याय्वले थः लाःवपि हे मित्र खः थें च्वं, तर अथे तपेकं जक स्वयां मज्यू, सिथं सिथं जक चाहिला नं मज्यू, समुद्र दुन्यया रत्न खनिमखु, काय् खनि मखु, छाय् धाःसा मित्र धैपिं नं हीरा, मोती खः, जीवनया भलसा खः, धःचाः खः। जीवन रूपी रथ न्ह्याकेत छचा धःचालं मचाः, छचाः धःचाः जक बाकू दःसा, छःचा धःचा जक स्वाय् मफुसा म्ही माथाय् थ्ययनिमखु, न्ह्याःवन्य फैमखु। खःला जीवनया निचाः धःचाः स्त्री-पुरुष खः। तर अथेजक धयां मज्यू। गुह्म गुह्मस्यां कलाः ला सितिं वंपिं दु, जीवनया उद्देश्य पूर्ति याय्त ग्वाहाली बी मसःपिं दु। अथेहे गुह्मस्यां मिजं सितिं वंपिं दु। जिगु धापूया अर्थ निचाः घःचाः दय्वं जीवन रथ न्ह्याः वनि धैगु मखु। छाय् धाःसा घःचाः खतं नय् यः, पंचर ज्वी यः, मोटर पूर्जा स्योंथे दुनेया पूर्जा नं स्यन्य यः, अवले सहयोग व सल्लाह बीपिं नं आवश्यक खन्य दु, नत्र म्ही माःथाय् थ्ययनिमखु। ई धाःसा चिकिचा हाकः। चिक्रिचा हागु जीवन नं खिच्चायः थें फुना वंसा मजूनि फसाद, म्हीत मानवतां गुलि नरथक हक्की, गुलि थः सन्तानं सरा बी, गुलि भविश्यं थुकलं बी। अय्जूगुलिं बांलाक निचाः याय्माः। विचाः युग अनुसार ज्वीमाः छाय् धाःसा आःयागु युग राम, कृष्ण, बुद्धयागु युग मखु। इमित द्योधका पूजा याय्वं इमिसं धाको खँ खः घका धाय्गु ल्वःगु मखय् धुंकल। गथे छह्म साधारणह्म मनुखं धाय्वं शंका याय्वं सत्ययात् सुचुका राम थुजाह्म दुर्दर्शी पतिव्रता सीतायात प्वाथे दुगु अवस्थाय् वाय् यंकेगु, गथे न्याह्म दाजुकिजां (पन्चपाण्डवं) छह्म हे (द्रोपती) यात कलाः दय्केगु थ्व युगे घृणित ज्याः ज्वी धुंकल, अथेहे न्ह्यागुनं खः धका धाय्गु गोवर गणेशया ज्याः ज्वी धुंकल।—थुकतं युग अनुसार थः न्ह्याः वने मफुसा ह्वतेलाई। अले? युग नाप ह्वन्य ज्याछिकथं थःत खः थाय्, ज्यूथाय् अफ भिथाय् सहयोग एवं सल्लाह बीपिं हे म्ही मित्रपिं ज्वी। अँ! खँला खःगु हे जुया च्वन-म्हीत ग्वाहालि बीपिं म्ही मित्र। ग्वाहलि ह्नापां मामं याः, छाय् धाःसा बुइवं म्हीसं मांया मतिना प्राप्त याय् धुंकी अय्जूगुलिं म्ही ह्नापांयाह्म मित्र मां खः। अले? वयांलिपा बौ, छाय् धाःसा मांया मतिनाया लिपा बौया नुगःया परिभाषा ध्वाथुइ, अय्जूगुलिं मांया लिपायाह्म मित्र बौ खः। थुकथं स्वया यंकल धाःसा म्ही दाजु किजा, तःकेहें, काय्म्ह्याय्, पाजु-मलेजु, कलाः-भात सकलें म्ही मित्रपिं खः तर अथे मखु, गुण शून्यपिं मां-बौपिं नं दु, दाजु-किजापिं नं दु, तःकेहेंपिं नं दु। संसारे छस्किथं सुयां मजू गुह्मस्यां मां-बौ भिंसा मचाखाचा मभिं गुह्मस्यां मचाखाचा भिंसा मां-बौ मभिं, दाजुं किजायात किजां दाजुयात स्याना थः जक भिं स्वइपिं नं मदुगु मखु, गथेकि गौतम बुद्धया निंतिं देवदत्त विषालु शपं थें जुल, विम्बिसारया निंतिं थः काय् अजात् शत्रु महान शत्रु जुल। अथेहे प्रह्लादया निंतिं हिरण्यकसीप छह्म तधंह्म वाधक जुल। अकिं थः लाय्वं मित्र धका धाय्त नं ज्या मछि। अले मित्र सुले? कतःनं मित्र ज्वी फुला? फु। गथेकी रामया निंतिं माकःत मित्र जुल। थ्व छगू रहस्यया खँ ज्वी धुंकल कि रामं विजाति माकत गे मित्र दय्कल! भाषाया कालविल गे यात! कि उबले मनू व माकःया छगू हे भाषाला! थुकथं स्वयावले कतः नं मित्र जू।

तःहाक गन्थन याय् मयल। जिगु धापू मुख्य थ्व हे खः कि युगानुसार थःयागु मोह त्वता, कतःयागु भेदभावना वांछ्वया थः (सत्य व विवेक) पाखें भिंतुना न्ह्योज्याय्गुलिइ ग्वाहालि याइह्म वा थःहे न्ह्यी ज्याइह्म म्ही मित्र ज्वी। चाहे ह्लोनेमा, चाहे गंसी ज्वीमा, चाहे पिचुख्वाः ज्वीमा, चाहे हाँफोद्यो थें छ्याकः ख्वाः ज्वीमाः व म्ही मित्र ज्वी। मांया यःपिं काय् ह्मय्पिं ज्वी। वहे म्ही मित्र ज्वी।

वंसावलिया किचः

भिंद्यः (यल)

नेपाल सम्बत ८२१ माघ शुद्धि ११ खुजु जुजु योगनरेन्द्र मल्लं पूर्णानन्द उपाध्यायं कोत्याहुति यज्ञयाका दुसासन थला च्वंह्म भिंद्यः व भुत भुतिनि नापं त्वाःत्वाः पतिकं म्ये, दुगु, खा, हेयँ् व फै बलि बिया देश चाःहुयका दँय् दसकं जात्रा याय्‌गु याना द्यःगले स्थापना याना बिल। थ्व मुर्ति पुलांगु स्यना न्हूगु तःगु धयागु नं च्वया तःगु दु।

बाखंः—ह्लापा मुकुण्डसेन जुजुं सुयवंशी जुजुपित न्हंका थःगु देशेतु ल्यहाँ वसेनि नुबाकोटया थकू जुजु जुया च्वंवले कलिगत सम्बत ४२००–४२०८ या दुने यले मंगः त्वाले छह्म मध्याःह्म थकूनीया छें ग्वाखने भिंद्यः धका माने याना तल। कुपितेश्वरया दक्षण पाखे मेरु शिलाय् वाय् हःगु बौ तले यंका नया भ्यगःचा ग्वाखं कसं तया तल। थ्वखना भिंद्यः जागे जुल धका बौखुं (चपाल) धयागु नां तया चायाह्म दय्‌का लँपुई छाया स्वना बिल। ग्वाखुनं जागेजूह्म जूगुलिं व ग्वाखुं थौंतकं दनि न्हँका च्छय् मफुनि।

थ्व भिंद्यः यल देशया दक कलाकारत सःता दय्‌के बिल। तर कलाकारतय्‌सं जुजुं मनं तुथें देके मफुत। थ्व खना जुजुया तसकं तं पिहाँ वल। अले वाकूछिना मू नायःयात ककुतिया स्याहे स्याय् धकाः थसः पाय्‌का छाती पुलिं चूवले जुजुया स्वाले मूनाय्‌लं भिंद्यःया मुर्ति खन। व खनेवं मूनायलं जुजुयात धाल-आः देकेफत। उलिधासेनि जुजुं त्वःता बिल। जुजुया मनं तुथें दुसासन थला च्वंह्म भिंद्यः दय्‌का बिल। थ्व द्यःयात जीव दान ब्यूबले भिंद्यःया ह्लासे तया तःगु कपी कुतुं वय्‌क

नर्बदुर्गा व प्याखं

कलिगत सम्बत ४१६०–६७ स. जुजु आनन्देबया पाले नव दुर्गा कपेजुया नरभक्ष याना जूगुलिं सुनन्द आचार्य जुं तं साम्ययाना स्थापना यागु खः।

बाखंः—थ्व नव दुर्गा मंसछेँया ब्रम्हूतय् धगु द्यः खः। जुजु गुणकाम देवया पाले हे सोमराज धयाह्म छह्म ब्रम्हू दु। व तसकं तःधंह्म सिद्धि प्राप्तिह्म खः। वं नव दुर्गा साधन याना दुविष्टा तया ह्लिया ह्लिथं प्याखंया विधि पुजा याना तल। छन्हु गंछि द्यः पिहाँ बया च्वंबले लाक छह्म मनुखं क्वेंप्वालं स्वया च्वन। थ्व खँ द्यःपिसं सिया तंमं वहे क्वेंप्वालं फुकं पिहाँ बिज्यात। पूर्व स्वया बिज्यावले लँय् फा ध्वदुइवं ज्वना भोग कया बिज्यात। व ब्रह्मूनं द्यः तंमं बिज्यागु खना दमरू थाना मन्त्र व्वव्वं व्वाँय्‌वन। जोल धाःथाय् नापलाका कोपयात शान्त याना बिल। छुं दिं लिपा गःछें त्वाले द्यःछें दय्‌का स्वना बिल। लिपा मंत्र बिधि प्याखं पित हय् मज्यूगुलिं गथुत सःता प्याखं स्यना सकसितं क्यनेगु निंतिं पितः हःगु खः। तःदें तक दिना च्वने धुंकुगु प्याखं ह्लाकनं जुजु प्राणमल्लं पिदना बिल।

सासः ह्लाना हल। थ्व खना जुजु लय्‌ताया थःगु ह्लाते च्वंगु अंगू भिंद्यःयात न्ह्याका बिल।

विक्रम संवत १८३४ जुजु सिंह प्रतापया लिपा भिंद्यःया जात्रा मजुल। थ्व खना द्यः कपेजुया ह्लगसे म्हंकल—'जिगु जात्रा नाय्‌कि। जात्रा न्याय्‌केगु जिगु मूर्ति जिगु कसं तया पुजाया। जिगु छेने च्वंगु स्वां कुतुंबया जात्रा याय्‌गु मुर्ति मलाः तले जात्रा याय् मदु। वहे स्वपन कथं दँय्‌दसकं यल भ्रतापोलया आचाःतय्‌सं पुज्याना जात्रा याय्‌गु थौंतकं जुया च्वन तिनि।

श्री मद्भगवद्गीताः नेपाल भाषानुवाद

सांख्य योग

—भक्तकृष्ण नकःमि

सञ्जयं धाल।

मायां मिखाय् ख्वबिं भुंकाः दनाच्वंह्म व अर्जुन
खनाः आज्ञा थथे दय्का बिज्यात श्री जनार्दनं

श्री भगवानं धया बिज्यात।

नां व सुख नितां ज्वीगु नाश थ्व मोह अर्जुन!
अनार्य भाव छंके गय् गनं थ्व वल थौं थन?
आत्म दौर्बल्य तोताः दँ काय्मते छं मिसापहः
मल्वो छन्त थ्व गब्लें नं धनू ज्वनीह्म अर्जुन!

अर्जुनं विन्ति यात।

गथे जि भीष्म, दोणाचार्यपिं नाप हरे थन?
वाणं कय्काः रणे ल्वाय्गु शत्रु थें, मधुसूदन!

हत्या मयासे गुरूपिं सुयातं
भिं ज्वी फ्वनाःहे बरू नय्गु कृष्ण!
यानाः गुरूपिं सकलें विनाश
हिं प्याःगु थाय् जिं गथ्य याय्गु राज?
त्याकेगु भीसं अथवा बुकेगु
मस्यू व छंनं गुगुं खः भिनीगु
स्यानाः मयो म्वाय् थन भी सुयात
थौं भन् इपिंहे वइच्वंगु ल्वाय्त
ग्यानाः अज्ञानं जुल भाव नष्ट
याय्माःगु छुंनं मसियाः वं प्रष्ट
याना थ्व विन्ती जुयमाल आज्ञा
हे कृष्ण! कारे गुगु भिंगु खः हाँ?
पृथ्वीसं दःसां धनधान्य राज्य
स्वर्गेह्म जूसां अथवा जि ईन्द्र
अय्नं थ्व अस्थिर मनयागु पीर
मखं फुनाः थौं मन ज्वीगु थीर।

"झी" कथा कासा ल्याः ३

१०। झितका दां पुरस्कार

१		२	❀	३		४
	❀	५			❀	
६	७		❀	८	९	
❀		❀	१०	❀		❀
११		१२	❀	१३		१४
	❀	१५			❀	
१६			❀	१७		

नां.............................

त्वा.........................

खवं—जवे

१) पारवतीं बिया व्छःगु थाय्।
२) समाःयाय्त माःगु...।
५) सिधःपली...छाय्गु।
६) धातु वस्तु स्वाय्बले तेगु।
८) निह्मतिपूया छपु जनी
१०) तःगु अर्थ वःगु छगः आखःया शब्द।
११) चुन्दां ज्ञाय्क दुगु त्यप।
१३) मोह्नी बले सकस्यानं स्वनीगु।
१५) लुँकःमिया छताज्याभः
१६) ग्वालय् तय्गु छता।
१७) सुन्ति च्याकेगु।

च्वं—क्वे

१) छगू जिह्ला।
२) भिं ज्याय् बीगु।
३) थाय्भु वाय्गु थाय्।
४) वने सः वय् मसः।
७) मिसातय्...ह्निनेगु हे छता फेसन ज्वी धुंकल।
९) नागया परम शत्रु।
११) थौंकन्हे प्रकाशनया छगू सफू।
१२) पुलांगु छता तिसा।
१३) ह्मया छगू अंग।
१४) छता चा।

नियम

१) थ्व कथा कासाया लिसः व्छया हय्बले खामे पिने "झी कथा कासा ल्या ३" व थःगु नां त्वाः बांलाक च्वया हय्माः। मह:गु स्वीकार ज्वीमखु।

२) थ्व कथा कासाया लिसः थिला आमै तकया दुने व्छया हय्माः। वयां उखे वःगु लिसः स्वीकार ज्वीमखु।

३) थुकेया शुद्ध लिसः पोहेला अंके पिहाँ वै। उके मिले जूम्हेसित १०। झितका दां पुरस्कार बी। "झी" पत्रिकाया ग्राहक ह्लापं ३। क्ताना ल्यंगुया दां हे वा नेपाल भाषाया सफू छुयः व बीगु। तर तःम्हेसिया मिले जूसा भागं थछि इना बी। सुयां मिले मजूसा "झी" पत्रिकाया निर्ति वनी। नापं अफिसे च्वंगु सील बंदी लिसः हे अन्तिम ज्वी।

४) लिसः व्छया हय्बले यक्व व्छया हय्दु। तर च्वय् छापे याना तयागु नां त्वाः नापं वेक्र चाना व्छया हय्माः। मेगु भोंते च्वया हःगु स्वीकार ज्वीमखु।

५) लिसः नापं खामे दुने।१० वंगु टिकट तया हय्माः। टिकट मदुगु स्वीकार ज्वीमखु।

६) लिसः व्छया हय्गु थाय् "झी कार्यालय थाय्मदु न्हूबहाः, नेपाल पेपर हाउस कमलाछि व नेपाल प्रेस जुद्धसडक"।

"म्ही"या धापू

भाषाया अन्वेषन याय्‌माल

म्हीसं भाषा भाषा धका हाला जुया। थःगु भाषा मां भाय्‌ च्वन्ह्याकेगु धका म्हीपिं सना जुया। साहित्य च्वन्ह्याकेत व धुकू जायूकेत नाना कथं रचना च्वया जुया। अनेक सफूत पिकया। नापं पत्र पत्रिका पिकया जुया। तर थौं तकं म्हीसं म्हीगु भाषा छु, गबलें निसें उत्पत्ति जुल, थ्वयागु वंश छु, रूप छु, प्रकृति छु, छु मालागु मखुनि। थ्वीकागु मखुनि। गन तक म्हीसं थःगु भाय्‌, मामं मुले तया स्यना कना तःगु भाय्‌या मू दुवा सीके फैमखुनि अन तक म्हीसं याना वया च्वनागु भाषा उत्थानया ज्या जुल धका धाय्‌ मज्यूनि। सःबसःया पलि ह्वलं ह्वः सफू दत धाय्‌वं साहित्यया धुकू जाल धका धाय्‌ मज्यूनि। अकिं म्हीसं भाषाया मू दुवा गन खः माला कुला स्वय्‌ मानि। थ्व खँला संक्षेप कथं हापां नं धाय्‌ धुंगु खः।

खतु छह्म निह्म विद्वान तय्‌सं नेपाल भाषा प्राचीन भाषा खः धका च्वया वन। थ्व खँ सार्थक जूवः। छाय्‌ धाःसा द्वःछि दँ न्ह्यःया अभिलेखं नं कं। नापं पुरातत्व विभागं पिकागु लिपि विकासया पुस्तिकाया लिधंसां नं पुस्ति जूवः। गथे धाःसा ब्राह्मी लिपिया न्यागू पुस्ता लिपा व देव नागरी लिपि थ्वंगू गु पुस्ता न्ह्यः रञ्जना लिपि पिहाँ वल। गुगु लिपि नेपाल भाषाया लिपि (नेपालाक्षर) धाई उकें नं हापां निसें दुगु भाषा जूगुलिं प्राचीन भाषा धका स्पष्ट सीदु।

तर गुगु भाषा लिपि वद्ध ज्वीमखु, व भाषा जीवीत ज्वी मखु। अकिं नेपाल भाषां थःगु लिपि रञ्जना देकल। देव भाषा संस्कृतया लिपि देवनागरी लिपि जूगुलिं देव नागरी स्वया हापा हे भाषा विकास ज्वी धुंकुगु खने दु। संस्कृत भाषा दुहाँ वया थाय्‌ कासेनि नेपाल भाषा विकास ज्वी मफुत। अकिं रञ्जना लिपि वय्‌ न्ह्यः हे नेपाल भाषाया उत्पत्ति ज्वी धुंकुगु दु धयागु याउक धाय्‌ फु।

अकिं म्हीगु भाषा गुलिपुलां धयागु खँ रञ्जना लिपि देवनागरी लिपि हिलेत गुलि ई काल उलितु पुलांगु लिपि वद्ध भाषा धका म्हीसं धाय्‌ फत। अञ्ज वयां न्ह्यवं निसें नं म्हीगु भाषा दु। तर व भाषा गथे खः छुखः म्हीसं सीके मफुनि।

म्हीसं थःगु भाषा च्वन्ह्याके धकाः जूपिं सकसिनं थ्व थ्वीकेत आपालं कुतःया ई, हिचःति हायूकी धयागु आशा याना।

लिसाः—

च्वसापासाया पाखें छह्म कर्मथ कार्यकर्ता प्रेमबहादुर कसाःजुया सम्पादन व व्यवस्थापने "सितु" पत्रिका पिहाँवल। गुगुलिं नेपाल भाषाया थ्यले भाषा साहित्ययात च्वन्ह्याकेगु भाला ज्वना वल। उकेया निंति म्हीसं ह्लुनुगलं निसें लसकुस याय्‌माः। नापं लयूता न्यायूकेमाः।

तर वयोवृद्ध साहित्यकारतयूत साहित्य जगते सैद्धान्तिक धंगं कु खिनेगु पलि व्यक्तिगत, समाज, परिवार तथा नैतिकता व व्यक्तित्वय्‌ नापं आघात ज्वीक कु खिना तःगु व अन्याःगु रचना दुथ्याका तःगु दु धयागु खँ पिने हुना बुइना ताय्‌ दुगुलिं मने भचा गथखेसे च्वन। अकिं अथे खःसा आः वैगुअंकं निसें थथे मज्वीमा धयागु जिमिगु मनं तुना।

का० म० अ० द० नं० २२।११०

संपादक व प्रकाशकः—हेमवज्र वज्राचार्य

थाकू—नेपाल प्रेस, फोनं. ११०३२

५६८, न्हूसतक कान्तिपुर—६